

Marta Vartolomei

SAVA CEL SMERIT

O POVESTE DESPRE PRIETENIE

Ilustrații de Araz Veliev

DOXOLOGIA
Iași, 2024

Era Joia Mare. Dimitris și bunicul lui mergeau la Biserica „Sfânta Irina” pentru slujba Deniei. Acolo cântase în strună bunicul timp de 40 de ani. Dar nici lui Dimitris nu îi era străină biserica. Duminică de duminică, mama îl ducea la împărtășit și, de asemenea, era ajutorul de nădejde al preotului.

Ajunseră la biserică printre primii, căci trebuiau să se pregătească de slujbă înainte de venirea credincioșilor. Părintele Sava îi încredință, ca întotdeauna, micului Dimitris veșmintele ornate cu fire aurii pentru a ieși solemn din Sfântul Altar în timpul slujbei alături de el. Dar Dimitris nu era singurul ajutor; el era însoțit de încă doi băieți de vârstă apropiată. Nu avea niciunul mai mult de 12 ani. În ziua aceea, Dimitris se mâhni când află că din nou Nikos va fi primul în rândul de ieșire din altar și se îndreptă mâhnit spre bunicul său:

– Bunicule, Nikos iar este primul în rând. De ce este mereu el? Vreau să fiu eu primul! Mai ales astăzi, când vin toți oamenii să se închine la Sfânta Cruce*.

Bunicul se întristă ușor când auzi nemulțumirea nepotului, stătu puțin pe gânduri, apoi se hotărî să-i spună o poveste cu tâlc.

– Dimitris, așază-te puțin lângă mine. Vreau să-ți spun o poveste.

– Nu, bunicule, vreau să plec acasă! Nu vreau să fiu ultimul în rândul de băieți!

– Ascultă povestea mea, Dimitris, și vei hotărî apoi dacă vrei să pleci acasă.

Dimitris se așază pe un scaun din strană, lângă bunicul său, cu mâinile încrucișate pe piept și cu chipul îmbufnat. Bătrânul își începu povestea:

* La Denia celor 12 Evanghelii din Joia Mare, după citirea Evangheliei a cincea a Sfințelor Pătimiri, din Sfântul Altar este scoasă Sfânta Cruce de către preot și așezată în mijlocul bisericii, pentru închinare.